

Korte mededeling

Lactuca tatarica (L.) C. A. Mey. op Rottumerplaat. De groeiplaats van *Lactuca tatarica* (L.) C. A. Mey. op het eiland Rottumerplaat heeft zich in 1974 weer uitgebreid, hoewel het nog steeds bij die ene plaats is gebleven waar deze soort in 1967 door de heer Braaksma en mij werd gevonden (zie *Gorteria* 4(5), 1968, p. 67). Nergens anders op het eiland werden nieuwe groeiplekken ontdekt.

Waren hier in 1967 ca. 200 planten aanwezig, bij mijn bezoek op 7 juli 1974 konden ca. 1700 exemplaren worden geteld welke groeiden op een oppervlakte van ongeveer 30 × 20 m.

Vele planten bloeiden niet; waarschijnlijk zijn dit jonge exemplaren van dit jaar. De oudere planten bloeiden uitbundig, zelfs tussen het kruipwilgen- en duindoornstruweel van ca. 1 m hoogte kwamen de bloeiwijzen naar boven. Ook tussen wrakhout en aangespoelde ruigte groeide *Lactuca tatarica* goed.

Op de groeiplaats zaten een aantal nesten van zilverbreeuwen. De planten rond deze nesten zijn vertrap en bloeiden niet, maar ze leken toch nog wel vitaal.

Het blijkt dus dat *Lactuca tatarica* zich goed kan handhaven en het zal mij niet verwonderen dat de plant binnen afzienbare tijd op andere plaatsen op het eiland zal verschijnen.

Opgemerkt wordt nog dat op Rottumerplaat opvallend veel kiemplanten aanwezig waren van zinnia's en zonnebloem. Vorig jaar was dit het geval met *Ricinus communis* van welke soort thans geen enkel exemplaar werd gevonden.

Joure

H. T. VAN DER MEULEN